

Full diocesà

10 de gener del 2021

p4 —Benedicció d'una campana a Joncadella

p7 —Un llibre recull advocacions marianes d'arreu del país

Convocat un any dedicat a la família

El 19 de març propinent, festa de Sant Josep, en el cinquè aniversari de l'exhortació apostòlica *Amoris laetitia*, començarà l'any convocat pel papa Francesc «Família Amoris Laetitia». Aquest any es clourà amb la celebració de la X Trobada Mundial de les Famílies a Roma, pel juny del 2022.

Amb la celebració d'aquest any, el sant pare Francesc oferirà a l'Església l'oportunitat d'aprofundir en el contingut de l'exhortació apostòlica, fruit d'un intens camí sinodal, que encara continua a nivell pastoral amb la col·laboració del Dicasteri per als Laics, la Família i la Vida. L'objectiu d'aquest any és fer que les famílies siguin protagonistes de la pastoral familiar, conscienciar els joves sobre la impor-

tància de la formació en la veritat de l'amor i el do de si mateixos i ampliar la mirada i l'acció de la pastoral familiar.

Entre les iniciatives que es duran a terme hi haurà la publicació de dotze propostes pastorals concretes per a acompanyar les famílies i deu vídeos on el papa Francesc explicarà cada un dels capítols de l'exhortació apostòlica acompanyats del testimoni d'algunes famílies. Aquest any coincidirà parcialment amb l'Any de Sant Josep, recentment també convocat pel Papa, i segur que hi haurà punts de contacte entre les dues celebracions.

Aquesta ha estat una de les novetats de les celebracions nadalenques a Roma. (Continua a la pàgina 6.)

«Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat»

Baptisme del Senyor / Cicle B

Lectura del llibre del profeta Isaïes

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meva ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions. »Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»
(42,1-4.6-7)

Salm responsorial

Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.
[28]

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

»Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»
(10,34-38)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.» Per aquells dies Jesús vingué des de Natzaret de Galilea,

i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.»
(1,7-11)

«En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: "Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui"»

Preludi de resurrecció

Carles Riera i Fonts, pvre.

La missió de Jesús, iniciada en el baptisme de l'aigua, acaba amb el baptisme de la sang a la creu.

Com el preludi al tema principal d'una obra, a la fuga musical d'un desenvolupament complex, aquell bateig apuntava més enllà: la immersió voluntària en el Jordà anticipava la mort i la resurrecció de Jesús, o sigui la nostra redempció.

Jesús surt de les aigües com més tard sortirà rediviu del sepulcre. En l'Ungit de Jahvè, humiliació i glorificació es donen la mà.

Què ens ensenyava el sant, el sense màcula ni pecat, atansant-se al Jordà? Que per a pertànyer a Crist necessitem rebre el seu esperit (cf. Rm 8,9). Dit més senzill: que el baptisme ens fa fills de Déu.

Joan anunciava: «Ell us batejarà amb l'Esperit Sant.» Una veu inconfusible per a qui està preparat per a escoltar-la. Deixem que Déu esdevingui Algú important en la vida de cada infant, de cada jove, de cada adult. Això dependrà, és clar, de la visió del món que tinguem.

Hem de procurar que Déu-Pare ens pugui dir, pel nostre comportament i actitud en aquest món: ets els meu fill estimat, la meua filla estimada, en tu m'he complagut, tens la meua benvolença.

La imatge

L'aigua que dona la vida, l'aigua que fa net. Al desert es presenta Joan Baptista que predica i bateja per a la conversió. A Jesús li interessa perquè és l'inici del seu missatge. Els cristians hem passat per l'aigua del baptisme, que no sols espavila per a la vida, sinó que ens fa el do de l'Esperit. Així hem assolit la condició de fills i podem fer-hi honor vivint amb la seva força.

El Baptisme de Crist (1597). El Greco

Agenda

Lit. hores: Setmana I

11 dilluns

— Sant Higiní, papa
He 1,1-6/Salm 96/Mc 1,14-20

12 dimarts

— Sant Elred, monjo
— Santa Tatiana, mr.
He 2,5-12/Salm 8/Mc 1,21b-28

13 dimecres

— Sant Hilari de Poitiers, bisbe i dr.
— Sant Gumersind, prev. i mr.
He 2,14-18/Salm 104/Mc 1,29-39

14 dijous

— Sant Joan de Ribera, bisbe
— Sant Malaquies, profeta
He 3,7-14/Salm 94/Mc 1,40-45

15 divendres

— Sant Pau, primer ermità
— Sant Maur (Maure o Mauri), abat
— Sts. Habacuc i Miquees, profetes
1Jo 4,7-10/Salm 71/Mc 6,34-44

16 dissabte

— Sant Marcel I, papa
He 4,12-16/Salm 18/Mc 2,13-17

17 diumenge II de durant l'Any / Cicle B

— Sant Antoni Abat
1S 3,3b-10.19/Salm 39/1C 6,13b-15a.17-20/Jo 1,35-42

Benedicció d'una campana al santuari de Joncadella

Manel López Ceballos, prev.

El nostre santuari de Joncadella, situat a 5 km de la ciutat de Manresa, és un lloc emblemàtic, envoltat de petits turons vestits de boscúries. Termeneja a orient amb la ciutat de Manresa; a migdia, amb el riu Cardener i el poble de Sant Joan de Vilatorrada; a ponent, amb Sant Martí de Torroella, i al nord, amb la vila de Santpedor.

Amb motiu del 75è aniversari de la coronació de la Mare de Déu de Joncadella (l'any 2024) el santuari del pla del Bages s'ha plantejat com a objectiu col·locar quatre campanes al santuari. La gran es dirà Mare Déu de Joncadella, pesarà 144 kg i tindrà com a nota el Mi; la mitjana es dirà Mare de Déu del Roser, pesarà 64 kg i tindrà com a nota el La; la mitjana petita, que ens ha donat en dipòsit la fundació Ars Garriga Mir, pesa 60 kg i té la nota Fa sostingut, i la petita és dirà Mare de Déu de Lurdes, pesarà 45 kg i tindrà com a nota el Si.

El dia 8 de desembre, festa de la Immaculada, tornarem a beneir una campana petita que estava en el campanar i que no es feia servir (es beneí en 1949, apadrinada pel mas Mollet). Aquesta campana es toca durant la consagració eucarística.

El diumenge 20 de gener férem festa grossa. El P. Valentí Tenes, monjo de Montserrat, beneí la campana amb el nom de Montserrat, apadrinada per la fundació Ars Gar-

riga Mir, representada pel seu president Josep Maria Rossell Garriga.

El ritual de benedicció de la campana es féu després de l'homilia i consistí en els següents passos: pregària de consagració, aspersió de l'aigua amb el salpasse a la campana i als assistents. (Bateig de la campana. El P. Valentí ens explicà que antigament en els llibres de baptismes quedava inscrit el nom de la campana el dia que era batejada.) Es col·locà un braser sota la campana i un encenser perquè la campana quedés encensada. Crismació: es va crismar el lloc on apareixia la creu de la campana. Al final va tocar la campana el padrí i després el rector del santuari.

Josep Maria Rossell Garriga ens adreçà unes paraules en què desgranà la seva vinculació i la de la seva família al santuari. Ens explicà que el seu oncle, Gabriel Garriga, havia volgut que la campana anés a aquesta església i que era un gran goig per a ell que toqués en el santuari marià més important del Pla de Bages. Tot seguit els assistents passaren a tocar la campana sonorament.

Aquesta campana, Montserrat, que es col·locarà al campanar durant el mes de gener del 2021, tocarà les hores, a missa i a difunts, l'àngelus a les vuit del matí, a les dotze del migdia i a les vuit del vespre.

Visita a palau de la comunitat ortodoxa

Redacció

El dia 21 de desembre el senyor bisbe va rebre a la sala de sínodes del palau episcopal una nombrosa representació de la comunitat ortodoxa romanesa que es troba i celebra les funcions religioses a la capella de Sant Julià de Vilamirosa (Manlleu).

La trobada anual es va emmarcar aquest cop en la felicitació de Nadal que aquesta comunitat, encapçalada pel P. Adrian Apostol, volgué oferir al nostre prelat.

Seguint totes les mesures higièniques, la recepció va transcórrer en un clima de gran cordialitat i germanor, embellida amb les nades pròpies de Romania, que foren cantades excel·lentment tant pels joves com pels grans.

T'agradaria saber més?

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic t'ofereix la possibilitat d'endinsar-te en aquests camps de coneixement i altres que pots consultar al web.

art i patrimoni al Bisbat de Vic

judaisme medieval

ètica

Edifici Seminari Vic
Ronda Camprodon, 2. Vic
Període de matriculació
de l'11 al 26 de gener
www.iservic.org
secretaria@iservic.org / iservic.org
93 886 15 55

**Ciències
Religioses**
Institut Superior
Vic

El Papa demana vacunes per a tothom

(Prové de la pàgina 1.)

La missa del gall, avançada a darrera hora de la tarda, es féu pràcticament sense presència de sacerdots ni de fidels. L'endemà, festa de Nadal, el Papa va adreçar al món el seu missatge, en què va demanar vacunes de protecció davant el coronavirus per a tothom. També, fraternitat humana i pau per a l'Orient Mitjà, cessament del foc per al Caucas, i el final dels conflictes armats a l'Àfrica i esperança per a Amèrica i Àsia.

El dia d'Any Nou se celebra la Jornada Mundial de la Pau, ja tancada la nostra edició. «La pau es construeix tenint

cura dels més fràgils», afirma el papa Francesc en el seu missatge, fet públic unes quantes setmanes abans.

En el decurs de les vuit pàgines del document, el Sant Pare explica: «La cultura de l'atenció, com a compromís comú, solidari i participatiu per a protegir i promoure la dignitat i el bé de tots, des de la disposició a la compassió, la reconciliació, el guariment, el respecte i l'acolliment recíproc, constitueix un mitjà privilegiat per a construir la pau i per a erradicar la cultura de la indiferència, el rebuig i l'enfrontament, que sovint avui predomina.»

Xavier Vilanova rep l'ordenació episcopal

Mons. Xavier Vilanova i Pellisa fou ordenat de bisbe en una cerimònia celebrada a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona el diumenge dia 20 de desembre. En la seva primera al·locució com a bisbe auxiliar, Mons. Xavier Vilanova s'adreçà a l'Església que peregrina a Barcelona: «Vinc en nom del Senyor a ser totalment vostre, a desgastar-me perquè l'amor de Crist pugui ser conegut i estimat.»

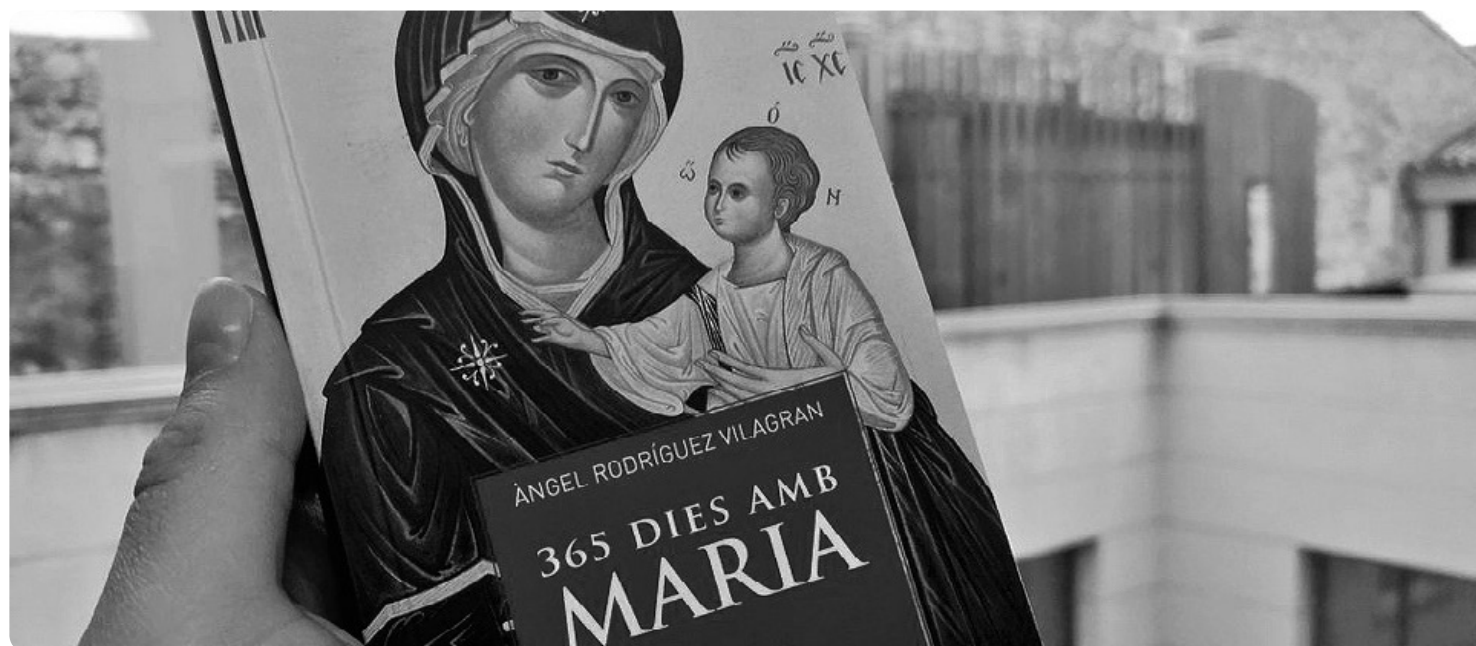
El nou bisbe volgué referir-se especialment als joves, a la gent gran i a les persones afectades per l'actual pandèmia.

Mons. Vilanova, prevere de Tortosa de quaranta-set anys d'edat, que ha estat dos anys rector del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya, també va tenir unes paraules per als joves seminaristes: «Estimats seminaristes, de Barcelona i de les diòcesis amb seu a Catalunya, prego per vosaltres perquè sigueu sants i perquè siguin molts més els companys de camí que ajudin el Senyor a construir el seu Regne.»

Un llibre recull advocacions marianes de les diòcesis de Vic i Solsona

«365 dies amb Maria», d'Àngel Rodríguez Vilagrà

Maria té el privilegi de saber integrar-se en la nostra societat tal com el poble la veu i li prega. Fixem-nos que la imatge d'un sant o santa es representa igual en una església de casa nostra que en una d'Occitània. La Mare de Déu, no. Té la particularitat de ser representada artísticament segons els costums, la cultura, la geografia, la història i l'economia dels llocs on es venera. A més, s'incardina, es fa del poble, s'hi integra a través de capelles, ermites, santuaris, parròquies, monestirs, capelletes urbanes... i en qualsevol lloc geogràfic: muntanyes, pobles, ciutats; i tant a la muntanya com al mar. En el present llibre, publicat recentment per l'Editorial Claret, podràs estar cada dia en contacte amb advocacions de la Mare de Déu que es veneren en les diòcesis amb seu a Catalunya.

Advocacions de Solsona

Aguda (Torà), Antiguitat (Casserres), Camí (Granyena de Segarra), Claustre (Solsona), Coaner (Sant Mateu de Bages), Coll de les Savines (Cervera), Colls (Sant Llorenç de Morunys), Corbera (Castellar del Riu), Esposes (Sant Julià de Cerdanyola), Falgars (la Pobla de Lillet), Fàtima (Tàrraga), Fucimanya (Sallent), Gràcia (les Oluges), Gresolet (Saldes), Guàrdia (Sagàs), Incendi (Cervera), Lliri (Vilanova de Bellpuig), Lord (Sant Llorenç de Morunys), Lurdes (la Nou), Maria d'Ivorra (Ivorra), Massarrúbies (Lladurs), Miracle

(Riner), Montalbà (Preixana), Montserrat (Castellfollit de Riubregós), Oms (Sant Jaume de Frontanyà), Paller (Bagà), Patrocini (Cardona), Pinós (Pinós), Puríssima (Navàs), Queralt (la Vallan), Remei de Castelvell (Olius), Roser (Vilagrassa) i Torrents (l'Espunyola).

Advocacions de Vic

Ajuda (Balenyà), Assumpta (Moià), Bellmunt (Sant Pere de Torelló), Bon Succés (Vic), Bona Sort (Prats de Lluçanès), Bon Camí (Granollers de la Plana), Cabrera (Cantonigrós), Castellet (Sant Vicenç de Castellet), Catllar (Vilallonga de Ter), Coll (Osor), Damunt (Folgueroles), Ecologia (Gallifa), Erola (Viladrau), Estany (l'Estany), Far (Sant Martí Sacalm), Font (Manlleu), Fucimanya (Sallent), Gelada (Tavertet), Guia (Manresa), Gleva (la Gleva), Gràcia (Manlleu), Gràcia de la Tossa (Santa Margarida de Montbui), Grau (Fonollosa), Joncadella (Sant Martí de Torroella), Llet (la Pobla de Claramunt), Lurdes (Prats de Lluçanès), Montgrony (Gombrèn), Munts (Sant Agustí de Lluçanès), Pietat (Igualada), Popa (Borredà), Portal (els Prats de Rei), Puig- l'Agulla (Vilallons), Remei (Camprodon), Remei (Perafita), Rocaprevera (Torelló), Roser (l'Espelt), Roser (Gombrèn), Roser (Igualada), Sala (Jorba), Salut (Vallfogona de Ripollès), Salut (Viladordis), Santa Maria (Ripoll), Sòl del Pont (Roda de Ter) i Tagamanent (Tagamanent).

Jesús

Romà Casanova, bisbe de Vic

Recordo que un sacerdot de la nostra diòcesi m'explicava l'impacte que li va causar, quan ell era un noi, el testimoni sobre Jesús de llavis d'un prevere jove. Dic això perquè els grups sinodals –i de retruc tota la diòcesi– som convidats, tot seguint el camí sinodal, a mirar Jesús. Després del tema «Persona i societat», ara ens pertoca de reflexionar, dialogar, pregar i discernir sobre la figura de Jesús. Algú podria pensar que el coneixement de Jesús de Natzaret ja es dona per suposat per als qui estan en el camí del Sínode Diocesà. Això és cert; però és bo i necessari que, personalment i en grup, redescobrim Jesús i el que significa per a nosaltres.

En el capítol 21 de l'evangeli de Joan trobem l'escena que parla d'inicis, de comunitat, de missió, quan Jesús ressuscitat, vora el llac de Galilea, comparteix pa i peix a la brasa amb els seus deixebles. I, en aquest context, Simó Pere escolta de llavis del Senyor, tres vegades, aquesta pregunta: *M'estimes més que aquests?* I a la seva resposta segueix l'encàrrec de Jesús: *Pastura els meus anyells*. La relació entre el cristià i Jesús no és una qüestió optativa, sinó fonamental. La relació d'amor del cristià amb Jesús és bàsica per a la fe, la vida i la celebració cristianes. Si aquesta relació manqués, no hi hauria autèntica fe cristiana. Sense Jesús no som res!

Un perill per a l'Església en aquests moments de la història, com ha passat també al llarg dels segles, és «depassar» Crist. Això en el sentit que Jesús sigui només un personatge de la història amb uns ensenyaments importants i amb el comportament ètic que se'n segueix, però sense tenir a veure amb nosaltres directament, ans solament com un punt de referència. En una societat amb moltes religions i altres opcions ideològiques (espiritualitats orientalistes o pseudotranquil·litzants, agnosticisme, ateisme), Jesús, de vegades, molesta. Perquè ell és ben concret, amb una història i amb un missatge clars que xoquen amb la mentalitat d'una religió a la carta adaptant-se al que pensa la majoria.

Jesús és ben concret, amb una història i amb un missatge clar.

En aquesta societat i en aquests moments, els cristians de la nostra diòcesi som convidats a preguntar-nos, amb profunditat i sense por: Qui és Jesús per a mi? Què té a veure amb nosaltres? Creiem de debò que ell és viu entre nosaltres? La nostra resposta, des del nostre cor, en la fe de l'Església, és la que ens obre els ulls per a mirar el nostre món i ser portadors d'esperança per a tantes persones que cerquen el sentit profund de la vida. Que no ens robin mai Jesús!

